TRANSKRIPT – 2. FOKUSNA SKUPINA

Posnetek 23. 03. 2025 ob 13:48:15

Zvočno snemanje se je pričelo 23. 03. 2025 ob 13:48:15 uri.

1. Kaj vam pomeni izraz "digitalna zasvojenost"? Kako bi ga opisali s svojimi besedami?

Govorec 8: Zame so to tisti "gamerji", ki ves dan preživijo pred računalnikom in jih ne moreš spraviti ven, ker je preveč v svojem svetu.

Govorec 7: Jaz si to predstavljam kot neko odvisnost od digitalnih naprav, torej telefonov, televizije, računalnika …

Govorec 6: Jaz bi rekla, da so digitalno zasvojeni vsi, ki so na telefonu več kot za osnovne stvari, kot so SMS, klic ali stik s starši. Recimo tudi, če si več kot pol ure na telefonu ali kateri koli drugi napravi.

Moderator: Se pravi, je po vašem mnenju čas ključna komponenta, ki predstavlja zasvojenost?

Govorec 6: Da.

Govorec 5: Ko si enkrat zasvojen, si dlje časa na teh digitalnih omrežjih – televiziji, telefonu … Jaz si zasvojenost predstavljam kot odvisnost po definiciji. To pomeni, da brez tega ne moreš več živeti.

Govorec 4: Sama ločim dve vrsti zasvojenosti. Ena je tista, kjer imajo posamezniki že psihične težave, ker so tako zatopljeni v tehnologijo, da ne morejo več med ljudi – kot je prej omenila Govorec 8. Druga pa je takšna, kot jo imamo mi – ko ti kar naenkrat nekaj manjka, če ne pogledaš telefona.

Govorec 3: Zame je to predvsem odvisnost od telefona – ko postaneš živčen, če ga ne vidiš ali če je zaklenjen, in ga moraš nujno pogledati.

Govorec 2: Zame je to odvisnost od tehnologij, če nekdo uporablja telefon ali računalnik več kot dve uri na dan. Če tega ni, postane oseba zaprta, občuti nelagodje in postane tudi nedružabna kot nekakšna bolezen.

Govorec 1: Mislim, da gre za digitalno zasvojenost takrat, ko imamo obveznosti, a kljub temu raje "skrolamo" po telefonu na TikToku, Instagramu in igrice.

Moderator: Se to po vašem mnenju nanaša le na socialna omrežja?

Govorec 1: Ja, na socialna omrežja, pa tudi – kot je rekla Govorec 8 – na igrice.

2. Kaj so vam o digitalni zasvojenosti govorili starši?

Govorec 8: Nikoli me niso omejevali in se nikoli nismo o tem pogovarjali. Sicer pa s tem nisem imela težav.

Govorec 7: Strinjam se z Govorcem 8. Sama nisem imela teh težav. Starši so mi dovolili uporabljati vso to t. i. digitalno tehnologijo.

Govorec 6: Enako kot Govorec 7. S starši se nismo pogovarjali o digitalni zasvojenosti.

Govorec 5: Moji starši me niso specifično informirali, so mi pa – na primer – vzeli telefon, če nisem bila pridna. To mi je dalo misliti: "Aha, mogoče je res telefon problem."

Govorec 4: Moji starši so me zgolj opozorili, kaj bi se lahko zgodilo, če bi prekomerno uporabljala tehnologijo.

Moderator: Kaj točno so rekli?

Govorec 4: Rekli so, da zasvojenost ni dobra za zdravje, ker se premalo gibamo. Taki otroci so pogosto asocialni, ker se zapirajo vase. In da je to na splošno slabo.

Govorec 3: Starša sta mi rekla, da je vsakršna oblika zasvojenosti slaba. Sama tudi nisem imela telefona do šestega leta starosti.

Govorec 2: V času Sovjetske zveze telefonov in podobne tehnologije še ni bilo. Kasneje je moj oče začel uporabljati telefon, potem sem ga dobila tudi jaz. Čeprav je bil tudi sam več ur na telefonu, me je začel opozarjati o prekomerni uporabi, ko je videl, da sem tudi sama pogosto na njem. Rekel je, da bomo zaradi vseh teh tehnologij čez nekaj let kot opice.

Govorec 1: Moji starši so me opozarjali na spletne prevare – ko ti piše nekdo neznan ali te nagovarja, da pustiš kontakt in te lahko izsiljuje. Oče me je tudi opozoril, da je prekomerna uporaba tehnologije škodljiva za mentalno zdravje. Opozoril me je tudi, da prekomerno sprejemamo nepotrebne informacije. Zato je na moj računalnik namestil program, ki blokira dostop do sumljivih strani.

3. Kaj so vam govorili v šoli?

Govorec 8: V šoli nam niso težili glede telefonov, so pa nas opozarjali na spletne prevare.

Govorec 7: Opozarjali so nas, da je prekomerna uporaba tehnologije škodljiva in nas opozarjali na nevarnosti na spletu.

Govorec 6: Enako kot je povedala Govorec 8.

Govorec 5: Največ so nas opozarjali glede spletnih prevar glede zasvojenosti pa nič.

Moderator: O kakšnih vrstah prevar pa so vam govorili?

Govorec 5: Da se nekdo pretvarja, da je druga oseba – torej o ponarejenih identitetah.

Govorec 4: Pri nas niso govorili neposredno o zasvojenosti, ampak bolj o nevarnostih spletne zlorabe. Zato so nam prepovedali uporabo telefonov in spodbujali, da se med odmori družimo med sabo, namesto da vsak strmi v svoj telefon.

Govorec 3: V šoli smo imeli eno uro s šolskim psihologom, ki nam je razložil, zakaj je uporaba digitalnih tehnologij lahko škodljiva.

Govorec 2: Pred vsakim začetkom pouka so nam prepovedali uporabo telefonov, ker naj bi to koristilo našemu mentalnemu zdravju. Spodbujali so nas, naj raje razmišljamo sami kot pa da se zanašamo na tehnologijo. O zasvojenosti nismo govorili neposredno, ampak so o tem govorili predvsem skozi prizmo razvijanja kritičnega mišljenja.

Govorec 1: Pri nas smo se veliko pogovarjali o tem. Zato so nam tudi prepovedali telefone. Če ga je kdo uporabljal, so mu ga vzeli in odnesli tajnici. Veliko smo se pogovarjali tako o zasvojenosti kot o škodljivih vplivih na zdravje.

Moderator: Kako so pa definirali škodljivost za zdravje?

Govorec 1: Predvsem v smislu premalo gibanja in seveda vplivov na mentalno zdravje.

4. Kako se o digitalni zasvojenosti pogovarjate s prijatelji?

Govorec 8: Ne pogovarjamo se o tem.

Govorec 7: Tudi pri meni se o tem ne pogovarjamo.

Govorec 6: Pri nas se pogovarjamo bolj v smislu primerjav z mlajšimi bratci in sestricami. Obsojamo jih zaradi prekomerne uporabe tehnologije in ugotavljamo, da so bolj zasvojeni, kot smo bili mi pri njihovi starosti.

Govorec 5: Pri nas se kar veliko pogovarjamo o tem. Tema pogosto nanese na to, da so telefoni ovira pri druženju – ko smo skupaj s prijatelji.

Govorec 4: Bolj v smislu pritoževanja – npr. če se s prijateljico pogovarjam, ona pa gleda v telefon, ji rečem: »A lahko daš ta telefon stran? A ne vidiš, da se pogovarjava?« Takrat jo vprašam, ali ne vidi, da je zasvojena. Lani na morju smo se dogovorili, da bomo en dan čisto brez telefonov – in res smo se imeli zelo lepo. Nihče telefona ni pogrešal.

Govorec 3: Enako kot Govorec 6 – pogovarjamo se o mlajših (npr. moji nečakinji) generacijah, ki jih kritiziramo zaradi prekomerne uporabe, predvsem telefonov.

Govorec 2: Ker prihajam iz severa Kazahstana, kjer so močne burje in mraz, smo nekega zimskega dne ostali brez elektrike – ni bilo mogoče polniti telefonov, računalnikov, ni bilo radia ali televizije. Takrat mi je oče rekel, da zdaj šele vidim, kako je bilo včasih v času Sovjetske zveze. Sicer pa se o tem s prijatelji ne pogovarjamo.

Govorec 1: Strinjam se z Govorcem 6. Obsojamo mlajše generacije o njihovi prekomerni uporabi digitalne tehnologije.

5. Kako mediji predstavljajo digitalno zasvojenost?

Govorec 8: Ja, zasledila sem, da se veliko govori o spletnih prevarah. Na 24ur na poročilih sem opazila, da se govori tudi o tem, kako in koliko smo zasvojeni s telefoni.

Govorec 7: Tudi jaz sem zasledila in opazila dva pola. Prvi mediji ne poudarjajo preveč negativnih učinkov digitalnih naprav, medtem ko drugi izpostavljajo izključno slabe strani uporabe digitalnih naprav. To sem opazila tako na poročilih kot na družbenih omrežjih.

Govorec 6: Jaz sem na RTV1 in 24ur videla prispevke, da so predvsem osnovnošolci zasvojeni s TikTok trendi.

Govorec 5: Enako kot Govorec 6. Poleg tega pogosto na družbenih omrežjih vidim spodbude, kako se soočati z digitalno zasvojenostjo.

Govorec 4: Tudi jaz sem to videla v oddaji "Inšpektor" na 24ur. Se mi pa zdi, da se včasih s to tematiko pretirava in da nas želijo prestrašiti. Prav je, da se o tem govori, ni pa prav, da se nas s tem ustrahuje.

Govorec 3: Ne, sama tega nisem zasledila.

Govorec 2: Zasledila sem precej vsebin na družbenih medijih o uporabi digitalne tehnologije in pa porastu uporabe umetne inteligence.

Govorec 1: Ker ne gledam televizije in ne poslušam radia, teh tematik nisem zasledila. Sem pa na družbenih omrežjih opazila, kako se govori o podobi sodobnega človeka, ki je odvisen od digitalne tehnologije.

6. Se strinjate s to podobo?

Govorec 8: S tem, kar sem slišala doslej, se strinjam.

Govorec 7: Mislim, da se velikokrat pretirava, se pa strinjam z ozaveščanjem o digitalni zasvojenosti.

Govorec 6: Strinjam se z Govorcema 8 in 7.

Govorec 5: Strinjam se, ker se mi zdi, da je to velik problem.

Govorec 4: Po mojem mnenju mediji iščejo najslabše primere in pogosto pretiravajo s to temo o digitalni zasvojenosti.

Govorec 3: Strinjam se z Govorcem 4, da mediji iščejo najslabše primere in pogosto pretiravajo s to temo o digitalni zasvojenosti.

Govorec 2: Jaz pa mislim, da ne pretiravajo, saj menim, da gre pri digitalni zasvojenosti za velik problem.

Govorec 1: Strinjam se z Govorcem 2 – tudi sama menim, da gre za zelo resen problem.

7. Ali vidite digitalno zasvojenost kot težavo? Zakaj da ali ne?

Govorec 8: Da.

Govorec 7: Da.

Govorec 6: Da.

Govorec 5: Da.

Govorec 4: Da.

Govorec 3: Da.

Govorec 2: Da.

Govorec 1: Da.

8. Kaj bi lahko posamezniki ali družba naredili glede izzivov digitalne zasvojenosti?

Govorec 8: Treba se je poskušati samo-omejiti pri uporabi tehnologije.

Govorec 7: Strinjam se z Govorcem 8 – da se posameznik sam omeji in se bolj posveča svojim hobijem.

Govorec 6: Na telefon si lahko namestiš aplikacijo, ki po določenem času onemogoči dostop do drugih aplikacij. Hkrati bi prepovedala oglaševanje v smislu "novi telefon ima to in to najnovejšo tehnologijo", ker si potem želiš imeti tak telefon, ki omogoča še več in te še bolj pritegne.

Govorec 5: Jaz bi odstranila vse, s čimer si zasvojen. Tako kot pri vsaki zasvojenosti – če tega ne odstraniš popolnoma, boš vedno odvisen. Če si na primer zasvojen s socialnimi omrežji ali katero koli aplikacijo na telefonu, bi to enostavno izbrisala. Imela bi ločen telefon samo za osnovno rabo – za klice, SMS-e, morda še kamero. Za občasno uporabo socialnih omrežij pa bi imela drug/ločen telefon. Takšnega mnenja sem, ker mi t. i. blockerji niso pomagali zmanjšati uporabe.

Govorec 4: Mislim, da bi morali preživeti več kvalitetnega časa s prijatelji in družino ter se bolj posvetiti hobijem, da ne bi niti začutili potrebe po uporabi telefona iz dolgčasa. Tako bi se uporaba tehnologije avtomatsko zmanjšala – in ne bi bili do treh zjutraj na TikToku, ampak bi šli pravočasno spat.

Govorec 3: Starši bi morali že v otroštvu omejiti uporabo telefonov.

Govorec 2: Sama bi uporabo telefona omejila zgolj na potrebe študija, dela in le občasno za krajšanje časa.

Govorec 1: Mislim, da če imaš kaj za delati, potem ne potrebuješ toliko tehnologije, da bi postal od nje odvisen. Res pa je, da če imaš delo, ki je vezano na telefon ali računalnik, si prisiljen v uporabo – in za to nimam odgovora. Sama sem se sicer omejila: ne gledam televizije, ne poslušam radia in ne sledim medijem, zato mi ostane več časa za druge stvari.

9. Kako digitalizacija visokega šolstva vpliva na vaš način učenja in akademski uspeh? Lahko delite kakšen primer?

Govorec 8: Pri meni kar precej vpliva. Predvsem si pomagam z orodjem ChatGPT, ki mi omogoča, da mi ni treba prebrati cele knjige, ampak mi izlušči bistvo. S tem prihranim veliko časa.

Govorec 7: Menim, da je tehnologija zelo pripomogla k temu, da lahko informacije dobimo hitro in na enem mestu. Dejstvo je, da ne moreš vedno v knjižnico ali pa določene knjige tam sploh ni – zato je to super način, kako priti do potrebnega gradiva. Uporabljam pa ChatGPT za hitro pridobivanje informacij.

Govorec 6: Meni osebno tehnologija bolj škodi. Sem bolj "analogen tip" – stvari si rada sama zapišem, ker se jih tako hitreje naučim. Zdi se mi tudi, da se tako bolj potrudim, medtem ko me uporaba računalnika hitro zamoti. Čeprav imamo na fakulteti možnost uporabe paketa Study+, si ga nisem aktivirala, ker me je spomnilo na obdobje covida, ko smo bili ves čas na Zoomu. Ko sem na Zoomu, hitro začnem početi druge stvari. Zato ne maram te tehnologije.

Govorec 5: Sama pogosto uporabljam internet, ker lahko hitro dobim odgovore – zato mi ni treba hoditi v knjižnico. Če pa je res nujno, grem tudi v knjižnico. Lahko rečem, da mi tehnologija precej pomaga pri hitrejšem učenju.

Govorec 4: Zelo se strinjam z Govorcem 6 glede uporabe Zoom-a med korono. Že med pandemijo, ko sem imela vklopljen Zoom, sem pogosto zaspala ali odšla iz sobe. Komaj sem čakala, da se spet začne pouk v živo. V šoli si prisiljen sodelovati, poslušati in si med sošolci. Kar se tiče ChatGPT, ga redno uporabljam – bolj kot Google – ker hitreje dobim odgovore. Me pa skrbi, da čez čas ne bomo več znali zaradi tega narediti osnovnih stvari sami.

Govorec 3: Tudi jaz pri študiju redno uporabljam ChatGPT, Google, Wikipedijo – tako kot so povedali ostali, ker mi to skrajša čas iskanja informacij. Kar se tiče Zooma preko Study+ paketa na fakulteti, mi pa odgovarja, ker mi olajša spremljanje predavanj.

Govorec 2: Moram priznati, da mi nove tehnologije pri učenju zelo pomagajo – tudi zato, ker ne govorim tekoče slovensko. Prevajalniki mi pri tem veliko pomagajo. Ker uporabljam Study+, sem lahko danes zjutraj poslušala predavanja, čeprav se težje skoncentriram. Pozimi, ko grem domov v Kazahstan, pa mi to omogoča, da lahko nadaljujem študij na daljavo.

Govorec 1: Enako kot je povedala Govorec 2 – tudi jaz uporabljam Study+. To mi pride prav, če zbolim ali če je slabo vreme in ne želim ven na predavanja. Če je predavanje res pomembno, ga spremljam, drugače pa ne.

10. S katerimi izzivi ali težavami ste se soočili pri uporabi digitalnih orodij ob študiju? Kako ste jih rešili? Kakšno podporo s strani fakultete bi pri tem potrebovali?

Govorec 8: Sama nisem imela nobenih težav.

Govorec 7: Tudi jaz ne.

Govorec 6: Prav tako ne. Se pa strinjam z Govorcem 4 glede bolj jasnega urnika.

Govorec 5: Drugače nisem imela težav, bi pa morala fakulteta bolj ozaveščati, kako uporabljati umetno inteligenco.

Govorec 4: Moti me, kako imamo predstavljen urnik na spletu – zelo je nepregleden. Sprašujem se, zakaj nimamo aplikacije kot na drugih fakultetah, npr. Studo, ali kot sem jo imela v srednji šoli – eAsistent.

Govorec 3: Popolnoma se strinjam z Govorcem 4 glede bolj jasnega urnika. Poleg tega sem imela težave s prijavo na izpit preko sistema VIS.

Govorec 2: Zelo se strinjam z Govorcem 4 glede bolj jasnega urnika. Druge težave pa nisem imela.

Govorec 1: Popolnoma se strinjam z Govorcem 4 – zaradi nepreglednega urnika sem zamudila vsaj tri predavanja.

11. Kako preverjate verodostojnost spletnih virov pri študiju?

Govorec 8: Velikokrat vsebine sploh ne preberemo resno. Če pa se mi zdi kaj sumljivega, to preverim preko Googla.

Govorec 7: Preverjam različne vire. Če iščem po spletu, si ogledam več različnih strani, tako kot pri knjigah pogledam več različnih avtorjev.

Govorec 6: Jaz virov sploh ne preverjam. Če je narobe, bo pač narobe.

Govorec 5: Sama kar verjamem večini novic na internetu. Če se mi kaj zdi sumljivo, vprašam Google.

Govorec 4: Na splošno ne preverjam veliko. Pri ChatGPT pa ga vprašam, od kod je črpal določene informacije, in nato ročno preverim vir.

Govorec 3: Popolnoma zaupam ChatGPT-ju in ga ne preverjam.

Govorec 2: Pri uporabi ChatGPT preverjam vire, saj sem že opazila, da si je pri seminarski nalogi izmislil netočne podatke. Od takrat naprej mu ne zaupam in zato preverjam vire. Vedno vire, ki jih navede ChatGPT preverim.

Govorec 1: Ko delam seminarsko nalogo, najprej preverim literaturo, nato iščem članke na Research Gate, Google Scholar šele nato uporabim ChatGPT. Vedno ChatGPT vprašam, od kod so informacije, da se prepričam o verodostojnosti.

12. Ste se pri študiju že srečali z napačnimi ali zavajajočimi informacijami?

Govorec 8: Da.

Govorec 7: Ne.

Govorec 6: Ne.

Govorec 5: Ne.

Govorec 4: Ne.

Govorec 3: Ne.

Govorec 2: Da.

Govorec 1: Da.

13. Kako ste ugotovili, da so nezanesljive, in kako ste se s tem spopadli?

Govorec 8: Če sem posumila, da informacija ni resnična, sem jo preverila preko Googla.

Govorec 7: S takšnimi informacijami se nisem srečala.

Govorec 6: S takšnimi informacijami se nisem srečala.

Govorec 5: S takšnimi informacijami se nisem srečala.

Govorec 4: S takšnimi informacijami se nisem srečala.

Govorec 3: S takšnimi informacijami se nisem srečala.

Govorec 2: Kot sem omenila že prej – pri predmetu zgodovine sem uporabila ChatGPT, ki mi je podal napačne informacije. Profesor me je oštel in mi rekel, da sem neresna. Od takrat dalje vse informacije preverjam.

Govorec 1: Podobno kot sem že povedala pri vprašanju 11 – vedno preverjam vse vire.

14. Kateri etični izzivi se vam zdijo najpomembnejši pri uporabi digitalnih tehnologij in vsebin za študij?

Govorec 8: Se strinjam z Govorcem 1, da še zmeraj uporabljam svojo glavo pri uporabi ChatGPT.

Govorec 7: Morda je največji problem, da se zaradi pametnih tehnologij ne trudiš več. Pogosto narediš nekaj samo s kopiranjem in se ob tem ničesar ne naučiš.

Govorec 6: Odkar sem na fakulteti in uporabljam ChatGPT, opažam, da sem postala zelo lena kar se mi zdi sporno. K temu nas je spodbudil tudi en od profesorjev. Zdaj ga uporabljam pri več predmetih, a se ob tem ne počutim dobro – zdi se mi, da ni prav, da ga toliko uporabljam.

Govorec 5: Tako kot je rekla Govorec 7 – zaradi teh tehnologij izgubljamo kritično mišljenje, kar je zelo pomembno ne le za študij, temveč tudi za poklicno pot. Morda še ne znamo pravilno uporabljati tega orodja. Problem je tudi, da ne dobivamo dovolj nalog, kjer bi ChatGPT lahko uporabili na smiseln način. Večinoma ga uporabljamo za izpite ali seminarske naloge, redko pa imamo naloge, kjer bi morali dejansko uporabiti svoje možgane.

Govorec 4: Strinjam se z Govorcema 5 in 6. Zaradi teh tehnologij pogosto delamo "po liniji najmanjšega odpora" – samo da je nekaj narejeno, brez skrbi za kvaliteto. Sama uporabljam AI, ker nimam toliko časa, da bi cele dneve pisala seminarske naloge. Kljub temu pa menim, da ohranjam svoje kritično razmišljanje, čeprav bolj na splošni kot na akademski ravni.

Govorec 3: Strinjam se z Govorcema 4 in 5. Če ne uporabljaš svojih možganov, se ničesar ne naučiš.

Govorec 2: Strinjam se z Govorci 3, 4 in 5.

Govorec 1: Mislim, da večina še vedno uporablja svoje možgane. Če pa delamo samo "copy-paste" iz ChatGPT, je res, da se sposobnost razmišljanja zmanjšuje. Vendar pa je tudi priprava dobrega "prompta" oblika razmišljanja in kreativnosti – torej uporaba UI zahteva določeno znanje in uporabo svoje glave.

15. Kako bi se teh etičnih izzivov morali po vašem mnenju lotiti študenti in fakultete?

Govorec 8: Zame je super, da imamo vse na spletu, ker ne hodim v knjižnico, zato mi zelo ustreza, da si lahko pomagam z umetno inteligenco in vsem kar fakulteta ponuja na spletu.

Govorec 7: Mislim, da ni problem, če UI uporabljaš v zmernih mejah. Bila bi vesela študijskih skupin, kjer bi lahko izmenjavali ideje in se povezovali. Prepričana sem, da če nekdo res želi študirati, bo od študija tudi nekaj odnesel. Če pa te to ne zanima, boš pač AI uporabljal bolj površinsko. Tako kot je zdaj, se mi zdi čisto v redu.

Govorec 6: Mislim, da že prej, ko še ni bilo ChatGPT, smo vse našli na internetu. Že kot otroci, stari 10 ali 12 let, smo pri izdelavi plakatov in PowerPointov uporabljali internet. Tako da, če si takrat rabil knjigo za tovrstno delo, je bilo to res že 30 ali 40 let nazaj.

Govorec 5: Jaz bi uvedla bolj praktične vaje oz. naloge. ChatGPT naj nam pomaga, vendar ne na način, da nam poda celoten odgovor. Tako bi del naloge naredili sami, del pa z njegovo pomočjo.

Govorec 4: Po mojem je zdaj čisto v redu, kot je. Če nekateri študenti ne želijo uporabljati ChatGPT in si želijo bolj poglobljenega študija, naj to počnejo. Itak ne moreš nikoli narediti sistema, ki bi ustrezal čisto vsem.

Govorec 3: Moram priznati, da pri predmetih, ki so mi zanimivi ChatGPT uporabljam precej manj kot pri tistih, ki me ne zanimajo.

Govorec 2: Mislim, da bi lahko fakulteta zmanjšala uporabo tehnologije z bolj interaktivnimi predavanji. Če so predavanja le enosmerna, postanejo dolgočasna in "zaspimo". Želela bi tudi, da bi predavatelji večkrat uporabili digitalna orodja pri interakciji.

Govorec 1: Ne vidim težave – te tehnologije so tukaj in se bodo samo še razvijale.

Moderatorjevo dodatno vprašanje:

Ali menite, da bi morala fakulteta razviti regulativo glede uporabe digitalnih orodij (npr. AI), ali bi si želeli več podpore pri učenju njihove uporabe?

Govorec 1: Se popolnoma strinjam – potrebujemo več podpore.

Govorec 8: Se popolnoma strinjam z Govorcem 8.

16. Kaj bi lahko fakultete naredile, da bi izboljšale medijsko pismenost študentov? Kaj bi vam osebno najbolj koristilo?

Govorec 8: Fakultete bi morale bolj spodbujati medijsko pismenost, namesto da omejujejo uporabo pametnih tehnologij. Strinjam se tudi z Govorcem 4 – manjka nam praktičnega dela.

Govorec 7: Zelo se strinjam z Govorcem 6 glede predavanja ameriške profesorice, ki smo ga imeli – bilo je zelo poučno.

Govorec 6: Predavanje ameriške predavateljice o medijski pismenosti mi je bilo zelo všeč. Zato bi podpirala več takšnih seminarjev.

Govorec 5: Glede medijske pismenosti bi lahko imeli naloge, povezane s kakovostnimi mediji. Na primer: da bi morali analizirati dobre medije ali kakovostne oddaje, iz katerih bi se lahko učili.

Govorec 4: Želela bi si resnične praktične izkušnje. Na primer: da bi pripravili oddajo, v kateri bi sami sodelovali – da bi to izgledalo kot prava televizijska oddaja, ne pa samo kot neki preprosti posnetki brez repa in glave.

Govorec 3: Strinjam se z vsemi. Nimam ničesar za dodati.

Govorec 2: Želela bi si, tako kot Govorec 4, več praktičnih vaj. Zanimivo bi bilo, če bi morali delati intervjuje z resničnimi ljudmi na ulici. Le tako bi se lahko naučili ustrezne komunikacije in komunikacijskih veščin.

Govorec 1: Tako kot sta rekli Govorec 2 in Govorec 4 – želimo si več prakse. Teorijo hitro pozabiš. Ob tem pa se mi zdi nujno, da je ta praksa skladna s sodobnimi trendi. Mislim pa, da naša fakulteta kar dobro deluje v tej smeri.